

24.

U S T A W A

z dnia 13 stycznia 1920 roku

w sprawie zmian w dekreście z dnia 7 stycznia 1919 r. (Dz. Praw № 5 poz. 94) o mianowaniu pierwszego składu profesorów w uniwersytecie warszawskim.

Art. 1. Dekret z dnia 7 stycznia 1919 r. (Dz. Pr. № 5 poz. 94) w sprawie mianowania pierwszego składu profesorów w uniwersytecie warszawskim w artykułach 1—7 i 10 zatwierdza się.

Art. 2. Art. 8 dekretu otrzymuje brzmienie następujące:

Dekret niniejszy dotyczy tylko mianowania pierwszego składu profesorów uniwersytetu warszawskiego; do czasu nadania uniwersytetowi warszawskiemu ostatecznego statutu dalsi profesorowie i docenci prywatni będą mianowani według przepisów, obowiązujących w innych uniwersytetach państwa.

Art. 3. Art. 9 dekretu skreśla się.

Art. 4. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Marszałek:

Trąpczyński

Prezydent Ministrów:

L. Skulski

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:

T. Łopuszański

25.

U S T A W A

z dnia 13 stycznia 1920 roku

w sprawie zmian w dekreście z dnia 8 stycznia 1919 r. (Dz. Pr. № 5 poz. 95) o mianowaniu pierwszego składu profesorów w politechnice warszawskiej.

Art. 1. Dekret z dnia 8 stycznia 1919 r. (Dz. Pr. № 5 poz. 95) w sprawie mianowania pierwszego składu profesorów w politechnice warszawskiej w art. 1—7 i 9 zatwierdza się.

Art. 2. Art. 8 dekretu otrzymuje brzmienie następujące:

Dekret niniejszy dotyczy tylko mianowania pierwszego składu profesorów politechniki warszawskiej; do czasu nadania politechnice

warszawskiej ostatecznego statutu dalsi profesorowie i docenci prywatni będą mianowani według przepisów, obowiązujących w innych politechnikach państwa.

Art. 3. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Marszałek:

Trąpczyński

Prezydent Ministrów:

L. Skulski

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:

T. Łopuszański

26.

U S T A W A

z dnia 15 stycznia 1920 roku

w przedmiocie ustanowienia marki polskiej prawnym środkiem płatniczym na całym obszarze Rzeczypospolitej.

Art. 1. Marka polska jest prawnym środkiem płatniczym na całym obszarze Rzeczypospolitej.

Art. 2. W tych dzielnicach Rzeczypospolitej, w których dotychczas prawnym środkiem płatniczym była korona austriacko-węgierska, wszelkie wypłaty dotąd należne w koronach mogą być dokonywane bądź w koronach, bądź w markach polskich w stosunku 70 marek polskich za 100 koron.

Art. 3. Wszelkie zobowiązania płatnicze w koronach austriacko-węgierskich mogą być uiszczane w markach polskich według stosunku w art. 2 wskazanego.

Art. 4. Zawieranie umów, sprzeciwiających się przepisom zawartym w art. 2 i 3, jakoteż żądanie przy wypłatach, należnych w koronach, a dokonywanych w markach polskich, innego kursu przerachowania lub odmówienie przyjęcia zapłaty w markach polskich—jest zakazane.

Art. 5. Winni wykroczenia lub usiłowania wykroczenia przeciwko zakazowi, zawartemu w art. 4 niniejszej ustawy, podlegają karze aresztu do 1 roku i grzywnie do miliona marek polskich. Nadto umowy zawarte wbrew temu zakazowi są nieważne. Do ścigania wykroczeń powołane są sądy powiatowe, względnie sądy pokoju.

Art. 6. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. 7. Wykonanie tej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu.

Marszałek:

Trąpczyński

Prezydent Ministrów:

L. Skulski

Minister Skarbu:

W. Grabski